

Θὰ συνεκαλοῦντο δέκα τὸ ὄλιγώτερον ἡλικίαι, ὁ Ἐθνικὸς Δεσμὸς θὰ ξεφύτρων καὶ πάλιν, ὁ Δουνῆς καὶ ὁ Γενάδιος θὰ ωμίκουν εἰς τὴν πλακτεῖαν τοῦ Συντάγματος καθ' ἐκάστην, θὰ παρηγγέλλοντο πολεμοφόδια ἀεννάσως καὶ ὅταν ἤρχοντο τὰ Ἱταλικὰ πλοῖα εἰς τὸν Πειραιῶν ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ ἀπέκοπτε τὰς δύο του χειροῖς καὶ θὰ κλίδει εἰς τὸν βασιλέα τὴν παραίτησίν του.

**

Δὲν εἶναι πολὺ ἀτοπον, νομίζομεν, ἐκ τῶν διακοινώσεων τοῦ Κρίσπη νὰ μεταπηδήσωμεν ἀμέσως εἰς τὴν δίκην τοῦ Ραυτοπούλου. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀνεφάνησαν καὶ πάλιν αἱ σίκουρις τοῦ νεαροῦ διδάχτορος τῆς Νομικῆς, αἱ δύστεπτοι φαντασίαι, καὶ ὁ κ. Μανσόλας, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην... κτηματίας καὶ μάρτυς.

**

Κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἐκ τῶν στενογραφημένων προκτικῶν τοῦ «Ἀστεος».

Πρόεδρος. Καὶ ἔχετε πολλὰ κτήματα κ. Μανσόλα.

Μανσόλας. Είχον τὸ Γραφεῖον τῷ Στατιστικῷ, τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ τὰ Ὀλύμπια.

Πρόεδρος. Καὶ τώρα τι ἔχετε;

Μανσόλας. Τὸ παράσημον τῶν Ἀγωτέων Ταξιαρχῶν καὶ τὸν φόβον νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ μὴ μὲ φυλακίσουν.

**

Καὶ μία σπουδαία εἰδῆσις.

Ο Διάδοχος Κωνσταντίνος παρευρέθη εἰς τὰ στοκτιωτικὰ γυμνάσια τέμπελα. Μήπως καὶ τὰ ίδικά μας γυμνάσια δὲν εἶναι διατίκις φύσεως.

**

Ἐκ τοῦ περιέργου βιβλίου τὸ ὄποιον προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ ὁ Παύλος Βουρζὲ μανθάνομεν, δτὶ μεταξὺ τῶν πρωθυπουργῶν, ὑπουργῶν κ.λ.π. εἰς ὑπόρχει ἐπὶ τοῖς δεκακισχιλίοις ἐρωτευμένος. Νομίζομεν. δτὶ ὁ συγγραφεὺς ἔχει πολὺ ἀδικον. Δὲν εἶναι ἀληθὲς κ. Πρωθυπουργέ;

**

Ἐν τῷ Τελωνείῳ Πειραιῶς κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ταξινῶν ἐντὸς τῶν πίλων.

— Γιατὶ εἶσαι πολὺ στενοχωρημένος;

— Εἶχω μὲρια ταυτα ...

— Εἰς τὸ στομάχι;

— Οχι εἰς τὸ καπέλλο.

Ζεός

PREGHIERA

Αἴτια, Δούλιο,, Σταφίτα,
Γούτο, Δάρτοδο Γαέττα,
Κολόνα, Τρίπολι καὶ ὅλη
θωρακωτὰ μικρὰ μεγάλα,
καθέτρα σὰρ τὸν χαρχαρία,
μᾶς φθάνουτ μὲ τὸν de - Maria.

Σδοοσ, Θεέ, τὸν κάθε μᾶλο
ἀπὸ τῷν Ιταλῶν τὸ στόλο,
σδοοσ τὸν κάθε μας λιμέρα
ἀπὸ θηρία πειρασμένα,
μεγάλα σὰρ τὸν χαρχαρία
Αὐτο Maria, de Maria! ...

ΜΑΝΟΛΑΣ — ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μὲ τὴν γλυκύτητά του τὴν παροιμιώδη,
μ' ἐνδέματα εἰς ἄκρον καιρούργη κι' εὐώδη,
μὲ τὸν μειδίχιον τοῦ τρόπον καὶ ἀθρόν,
ἐνεργατίσθη φέρων γαλλικόν σταυρόν!
ἄλλ' ἵνα μὴ τὸν κλέψῃ δ μικρὸς ληστής,
τοῦ τὸν ἀργύρουν δ γάλλος δικαστής.

πεποτερ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΜΙΤ

Δέν ξέρω, μὰ τὴν πίστι μου, τὸ αἴτιο,
ποῦ κάθε χρόνο, κάθε σου ἐπαίτειο,
μ' ἀρέσει νὰ σου γράψω έξη στίχους,
γιὰ νὰ σου εὐχηθῶ στιγμάς ήσυχους,
γυναῖκες, λίτραις μπόλικαις, οργιά,
κι' ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸν Πανοργιά!..

Ο ΣΤΗΛΑΜΑΝ

Μὲ τῆς ἀλλαζούσης συμφοράς μας, σινανά!
ποδρχονται δ μία στὴν ἀλλη κι' ὅλαις σιγανά!
καταφέναι καὶ ὁ Στηλμαν, πᾶ-πᾶ-πᾶ!
μὲ συνωμοσίαις νέαις, μὲ κακό σκοπό...
Θὰ μες ξεμυλίσης βλέους, ἀχ μωρή!
ἄλλ ἀπ' βλέους θὰ τρελλάνη τὸν κύριο Θεοδωρῆ.

• Ο Ιδιος.

